

கணபதி துரை.

வரம்கவுக்கணர்வானவராவினம்.....
விழுதுகள்புல்வேங்கது மோங்குடு.....
ஆழுக்கியெதுல்லாமராமுமே.....
சுத்தவையகமுந்துமர்த்திக்கவே.....

விளம்பரம்.

முடிக்குரியகாணிவிற்பனால்
விளம்பரம்.

யാழ്പ്പരാണ ടിൽത്തൈക്കിന് വലികാമമു കിഴുക്കു
പ്പബ്രൂക്കേയും റോറ്റെ കോപ്പെപ്പ് ദൗത്യില നാവു
തുന്നുമു, വലികാമമു വടക്കുകളക്കുരുതു മലബാ
രുതുക്കിലൊരുതുന്നുമു, ദൗത്യമുറ്റുക്കിയും ചേരന്ത
നാവുതുകുണ്ണിലു ഇരഞ്ഞുതുന്നുമു, തീവ്യപ്രഭരാഹസ്യ
ചേരുതു അണ്ണിപ്പറ്റിയും കിലാരുതുന്നുമു, പച്ചക്കിലു
പ്പബ്ലിക്കു ചേരുതു വണ്ണഞ്ഞുക്കെന്നിയിലു രണ്ടു
തുന്നുമരക്കു മുപ്പത്തുരക്കർ, ഇരഞ്ഞിതും,
ഇരഞ്ഞുപെട്ടുക്കൊണ്ടു പത്തു മുധുകുരിയ കാ
രണിക്കു തുന്നുകൾ ഇരുത്തി കരിം പുത്തനകിമുമ്മു
മയ്ക്കിയരാം കു മണിക്കു എക്കരൊൻമുകുപ്പ്
പാണിപ്പുവിലു ശ്രദ്ധ പത്തുവീതമരക്ക യാழ്പ്പരാണ
മു കുചേരിയിലു പ്രേരിതയെ എത്തിലു വിശ്രദ്ധപ്പെടുമു

இதுக் காணிகளைப்பற்றிய மேல்தனமானவைப் பங்களைச் சேர்வையர் ஜனரல் துறையவர்களிடையில் ததும் விரிப்புவில் கொந்தீசுப்பற்றி யாழ்ப்பான் அபிடிட்டின்கு கவனமேந்து ஏசுனிடத்துறையவர்களிடையில் ததும் கேட்டதற்காமலாம்.

ஏழ்பாணம் & சேரி } G. W. Woodhouse
காக்கன் } for R. W. Ievers
சிடிகுறையின் கல். அதிட்டாந்தங்களைப் போக்குவரத்து வகுக்கும்

வேண்டும்! வேண்டும்!

இயநூலிலே வெளவுத் தமிழ்நிதி பொருளாலைக்கு உத்தரவழப்பத்தோரம் (License) பெற்ற அல்லது தராலைப்பத்தோரம் (Certificate) பெற்ற ஒருவரை தநியார் சித்திரரை இவக்குமுன் வேண்டும். விரும்புவர் சம்பளம் முதலியவைகளைக்குறித்து இந்துசாதன மானைசரிடம் கேட்டுக்கொள்ளலாம்.

இந்துசாதனம்.

யாழ்ப்பரவும்: மன்மதனுடைப் பங்குணியீர் உகவு

தமிழ் க.

—:0:—

நம்முடைய இந்தாடு தமிழ்நாடு. நான்கள் தமிழ்லை பிரக்த தமிழிலே வளர்ந்து தமிழிலே அமிழ்க்கியுள்ளேன். அதிலும் இவ்வியாழ்ப்பா னம், செந்தமிழுக்கு வரம்பாயுள்ள வித்துவா ங்கள் பலரிருந்தமைப்பினாலே, பெருங்காவியங்க லிலும் சங்கத்துறைகளிலும் அருகிவழங்கும் சொற்களும் இலக்கணவிதிகளும் சாதாரணாமா கப் பெண்டுக்குறையைபேச்சிலும் வழங்கும் தே சம், அப்படிப்பட்ட இவ்வியாழ்ப்பாணத்தில் அரசினருடைய உதவிபெறும், பள்ளிக்கூடங்கள் நோயும் உதவிபெறுத பள்ளிக்கூடங்கள் கட்ட மாக சாச தமிழ்ப் பள்ளிக்கூடங்கள் விருக்கின்றன. இந்த சாச சீலியும் காசும் வருஷத்திற் கற்ற பின்னோக்கள் தொகை உடையது. பின்னோக்குறையைத் தேர்ச்சியைத் தண்டு அரசினர் உதவி செய்யத் தொடக்கியும் உடு வருஷங்களுக்கு மே யாசிற்று. இந்த உடு வருஷங்காலத்தில், இந்தத் தேசத்தில், அரசினருடைய பெயரால் அவர்களுடைய உதவிபெறும் பள்ளிக்கூடங்களிற் கற்றுக் கூடுதலாக தொண்டிபேர் பண்டிதர்களாயும் வித்துவாங்களாயும் புலவர்களாயும் பிறகு பட்ட

ஸைவர்த்தியாசலீ
உபாத்தியாயர் கூட்டம்.

ஈசவித்தியராலே உபாத்தியாயர்களுடைய கூட்டம் இந்தமுறை இந்துகாலீனில் கங்கை கணிக்கிமுடிம் இரண்டுமனிக்குக் கடிதறி, நாற்பத் தொங்பது பன்னிக்கூடங்களின் உபாத்தியாயர்கள் இதற்கு வங்கிக்கூடங்கள். போனவருஷங்கள் யூ உபாத்தியாயர்களால் வரிக்கப்பட்ட ஆயத் தசபையார் தாங்கள் அமிக்க எழுபத்தெட்டுப்பள்ளிக்கூடங்களுக்கு, அங்கே படித்துக்கும் பின்னோக்கள் தொகை படிப்பிக்கும் உபாத்தியாயர் தொகை படிப்பிக்கும் பாடங்கள் என்ன என்னுமில்லை அறியும்பொருட்டு ஒருகடிதமெழுதி யனு

பின்னர்கள் அவற்றுள் கடி பள்ளிக்கூடமுகவிலிருந்து அவர்களுடைய கேள்விகளுக்கு விடை வந்தன. இவற்றுள்ளனர் முழுது மிக்கிலிசப் பள்ளிக்கூடம்; ஆறு இங்கிலிஸ்தமிழும் படிப்பிக்கப்படுவன, ஒழிந்தலை முழுதுங் தமிழே படிப்பிடப்பன.

அன்று கூடிய இச்சபைக்கு முன். த. கைவரசு பின்னோடிய அங்கிராசனுக்பதியாக வரித்தனர். வரித்துக்கொண்டின் சென்றவருஷுக் கூட்டத் து வர்த்தமானம் வரசித்து அங்கிகிகப்பட்டது. மேலே ஸ்ட்டிய குடி பள்ளிக்கூடங்களிலும் கல்வி உபாத்தியாயர்கள் படிப்பிக்கின்றார்கள்; படிக்கும் பின்னோக்கள் தொகை கடிகூட. இந்த கடித்துவுள் உக பள்ளிக்கூடங்கள் மாத்திரம் அரசினருடைய உதவிபொழுகின்றன. மற்றை காப்பள்ளிக்கூடங்களிற் படிக்கும் பின்னோக்கு அரசினருடைய உதவி சிறித்தனுமில்லை.

இக்கூட்டத்துக்கு வந்த உபாத்தியாயர்களை ல்லோரும் தங்கள் தங்களுடைய பள்ளிக்கூடங்களிலுள்ள குழை நிறைகளைப்பற்றியும், இப்பள்ளிக்கூடங்களைச் செ. ப. சபையாரேதும் பிரதே நும் வருஷத்தில் ஒருதரம் இருதரம் பரிசீலிக்க வேண்டுமென்பதைப்பற்றியும், தமிழ்ப்பாணவீரி துடுதய ஜிர்ன் ஸ்திதியைப்பற்றியும் செப்பமாகப் பேசினார்கள். அக்கிராசனதிபதி, எல்லாருடைய பேச்சையும் சுருக்கமாக எடுத்துக்கொட்டி, தமிழுக்கு ஒருசங்கம் ஏற்படுத்தும்பொருட்டுச் சில பண்டிதர்களுக்கும் பெரியோர்களுக்கும் செய்த விண்ணப்பத்தை வாசித்துக்காட்டினப்படியும் இதற்கு மற்றவருடத்துக்குள் ஒரு அங்கீபாரம் இடுதல்வேண்டுமென்றும் இடவாகுமென்றும் பேசினார்கள். அதன்பின் இக்கூட்டத்தார் இவ்விதயங்களை முடிக்கிறதற்காகவும் மற்றச்சபைக்கு வேண்டிய ஆயத்தங்கள் செய்கிற தற்காகவும் ஒருசபையை வரித்து ஒழுங்குசெய்தொண்டனர். இது ஆற்றைமளிவிரயில் நடந்தது. இன் தேவாராதி பாராயனாஞ்செய்து கூடம் பிரிந்தது,

பொலிஸமாருட் கலகம்.

இன்குள் பொவிகமராள் ஏற்குறைய அறுபது பேர் வகை சேர்க்க கூடிய மேழுத்திட்டி பொவிகச் சப்ப மின் தென் தென்டெட்டு த்ரு நூர் வின்ஸப்பமஜு பிரிகு திருக்கங் கேள்விப்புக்குள்ளேம். அதில் அவர்கள் தங்களுக்கு விதிக்கப்பட்ட சேரத்தகு மேலே வேலை செய்விக்கிறார்களன்றும் அதிகமான ஒத்துப்பீற்றி (Parade) செய்வித்தவினால்தான் சிரமமடைகின்றே என்றும் காட்டியிருக்கிறார்களாம். அவ்வின்மைப் பத்தை காம் பாராதபதியால் அதைக்குறித்ததைச் சிரியான அபிப்ராயம் கொடுக்க முடியாது. அவ்வின்மைப் பத்தின்பின் அவர்கள் முன்னிலும் அதிக இம்சைய நடத்திராவும் தோற்கூடியிருக்கிறது. இப்பொலிக்காரர் செய்யும் வேலையைப் பரிசோதனைப்பண்ணக்கு சுப்பறிஞர் நெண்டென் போதும் “இன்ஸ்பெக்டர்” கேளும் எந்த காலத்திலேனும் வெளியேவக்காகத் தண்டரத்தும், அவர்கள் இன்ஸ்பெக்டர் இருக்கிறதாக்கூடியிருக்கிறது. இது மூலம், நட்டுடைய காலம்போலிருக்கவில்லை. இப்படிப்பட்ட மேற்கூடியோத்தக்கான பொவிக்காரர் செய்யும் வேலையின் குறையியக்கான அறிவுத் தட்பவெளி பெல்கிமராள்களே, காலத்துக்கு எந்தபோதும் வைவீடுகள் தவற்றைகளைத் தடவதற்க பொவிக்காரர்களிடமிருப்பில்லை. இந்தத்தீவியமையைக் கூப் தின்தென்டன்டு முதலாவர் முதற்றுப்பார்களானால் அது முதலாக்கும் பேருப்பராமாகும், தறினைக்கும்பொதுமிடங்களில் கடக்கும் கவகங்களுட்கூட பிழைத்தாமல்கூடுக் காலமாக பொவிக்கானதையும் தூர்க்கியியையீடும், சுப்பறிஞர்தென்டன்டு தலாவாவர் காவிலிருந்து சுப்பறிஞர்களுக்கும் போவிக்கானதைய முகத்தைச் சுத்தியிற்கப்போதும் மனஸ்பார்களானால் இது இவ்விறையலாம். இவற்றைவுடுத்து அற்பாரியக்களி அவர்களை கெடுக்குவது தீர்ப்பாகாது.

குமாரதாஸ்.

கால விலை:— கெட்டியிலதிகம். சென்ற கணிக்கும்பொருள்களில் தீரு நிறுமை பெய்ததாயிரும் அதனாலே கூப்போகவில்லை. கெங்கு கிண்ணம் முதலிய கோட்களினிர்த்தே வருகின்றன.

வில் சென்ற வெள்ளிக்கிழமை டாக்டராற்கும் சனி கிழமை தீர்த்தேரத்சவமும் கடக்கன.

ம் விவகாக் கொண்டாட்டமுறைத் தாழையில் முழுமூலமாக வேற்கின்றது. என்கன் க பெரும்பால் சிரியர் மனச் சுவரியராக முதலிய இடங்களைக் கந்திப் பார்த்துக் காண்டு முன்னிலைத்தில் புப்புக்குப் போயிருக்கிறார்கள். “தான் சப்பா கேதி! சுல்தாந்திக்கூவாப்பி ரயிலிருக்கும் அரித்தான்தீ அக்கோவித் பணி சிலவற்றைச் செய்வித்து இப்பாதைசியும் தென்ற ஏதிலியர் கோட்டைகளில் போய்விடுகிறார்கள்.”

நான் தான் கூறுவதே விரோதம் செய்தலாமலிற்று.
நான் தான் கூறுவதே விரோதம் செய்தலாமலிற்று.

THE HINDU ORGAN.

JAFFNA, WEDNESDAY APRIL 1, 1896

OUR STAPLE PRODUCT.

The weal or woe of this Peninsula depends in a great measure on the success or failure of tobacco cultivation. If the crop be a good one, and if the tobacco could be readily sold here for a high price, the country is said to be prosperous. If, on the other hand, the crop be a failure, or the price be low, the result is depression throughout the length and breadth of Jaffna. Our readers might remember the state of feeling here, a few years back among merchants and cultivators, at the prospect of the Jaffna tobacco being shut out of the Travancore market, owing to the establishment of a differential duty there inimical to this tobacco. But, thanks to the good offices of our Government, that duty was removed; and our tobacco has been for the last three years sold there for an unprecedentedly high price to the great benefit of the merchants engaged in that trade, and of the cultivators here. Encouraged by this state of things the area under tobacco cultivation in Jaffna has so far increased that fears are now entertained that the supply has already exceeded the demand.

Jaffna supplies not only the greater portion of the tobacco consumed in the Island itself but has been also from time immemorial supplying almost the whole quantity of tobacco required for the consumption of the people of Travancore and Cochin. But, according to the latest intelligence, the price of Jaffna tobacco has lately gone down, in every market, on account of large stock out of last year's tobacco yet remaining to be sold, and in view of this year's crop here promising to be an unprecedentedly large one. The out-look therefore, is not at all promising. Either the people of Jaffna should, in future, turn their attention to some new products and turn out less quantity of tobacco, or they should find new markets for their surplus product.

But the varieties of tobacco cultivated here and the mode of curing and manufacturing it, would suit no other markets than those of Ceylon and of the Malabar Coast which is the only market for this staple of Jaffna outside the limits of this Island. The people have been growing these varieties from time immemorial, and there has been also no change introduced in the mode of curing and manufacturing the tobacco, to suit the other markets of the world. Except the tobacco grown in the Pachilaipali Division and parts of Tenmarachi Division which is cured and manufactured into what is called, Jaffna cigars, and consumed in different parts of Ceylon, the whole quantity of this product raised in this Peninsula is used for chewing purposes by the Singalese population of the Island and the immigrant coolies labouring in the estates, and by the people of Travancore and Cochin. The quantity exported annually to these States alone till two or three years back was about 50,000 bales—a quantity sufficient for their consumption. But the export to Travancore and Cochin of last year's tobacco from here is believed to be about 70,000 bales. Hence the fall of price that has already taken place in those markets.

We see no reason why, with the introduction of new varieties of tobacco and improved methods of curing the leaves and manufacturing the cigars, Jaffna tobacco and cigars may not be sent to other markets of the world and find a ready sale there. If our merchants and cultivators would show one hundredth part of the perseverance and energy shown by the European planters of Ceylon in finding new markets for Ceylon tea, the sale of Jaffna tobacco will not be, as it is now, confined to the markets of this colony and to the native states of Travancore and Cochin. But it should be borne in mind that even the European merchants and planters, with all their scientific knowledge of agriculture and manufactures, the facilities they enjoy by belonging to the ruling nation in the world, and the immense wealth they have at their command, receive the encouragement and support of the Government in their endeavours to push on trade and find new markets for their products. Large amount of public money was spent by the Ceylon Government in connection with the Chicago Exhibition with the object of capturing the American market for Ceylon tea, not to mention other instances of Government support having been accorded to the Ceylon Planters. We do not blame the Government for it. On the contrary we commend their far seeing policy in thus fostering the leading

industry of the Island, which cannot fail to beneficially affect the whole population of the colony. What we however contend is that the Government should show greater encouragement and afford greater support to the promotion of native industries and manufactures, by introducing new varieties of the products cultivated by them and assisting them in finding new markets for their sale. Government help and example alone will arrest the stagnation that is sure to set in here, as the result of the Ceylon and Travancore markets being glutted with an over-abundant supply of this tobacco. We earnestly hope that Mr. Ievers, our new Government Agent will adopt such measures as will have the effect of introducing into Jaffna finer varieties of tobacco and making the people learn better methods of curing it to suit other markets of the world. It may be safely depended upon that the inhabitants of Jaffna with their wonted intelligence, energy and enterprise will not be slow to profit by any example the Government may set to them.

Since the above was in type we have come across the following paragraph in the "Hiuda" of Madras, which we hope will be read with interest:—

Mr. C. Tripp read a paper on February 27th. at the Imperial Institute, on "The Tobacco Industry of India and the Far East," the meeting (over which Lord Harris presided, in the absence of Lord Lorne, M. P., who is on the Continent) being held in connection with the Indian Section of the Society of Arts. The part of the paper that evoked the loudest applause was that describing the system of co-operation, as between labour and capital, that prevails on the plantations of Sumatra. Mr. Tripp is anxious that the quality of Indian tobacco should be improved. He cannot bring himself to believe that the soil of India can "aspire to the perfection of Sumatra," but the climate is all that can be desired. Therefore, why does India produce that "coarse, thick-ribbed pungent tobacco" that is "quite unsaleable in Europe?" Mr. Tripp suspects that inferior culture has a great deal to do with it. Nay, he went so far as to indicate where the Indian growers and curers are at fault. The plants are "topped" too soon, the newly-reaped tobacco is exposed too long to sun and light, and the fermentation is not properly understood. Mr. Tripp looks forward to the time when the British smoker will consume cigars produced from British soil, with British capital, and made by British hands. For why do we import 80,000,000 cigars from the Continent every year? Mr. Tripp answers that question in one word—prejudice.

LOCAL AND GENERAL.

Ourselves—Owing to the Hindu New Year our next issue will be on the 22nd Instant instead of on the 15th.

The Weather—A shower of rain fell on the 29th Ultimo in several parts of the District, which was not however, sufficient to allay the intense heat. Although that shower extended to the suburbs, yet, beyond slight drizzles no rain fell in the Town, which is still suffering from the effects of the prolonged drought.

Mr. J. J. Casie Chitty—We congratulate this gentleman on his permanent appointment as Police Magistrate of Chilaw. Mr. Casie Chitty has for a number of years held the acting appointment of Police Magistrate of Point Pedro and Chavakacheri, and we have often in these columns advocated his claims for a permanent office in the Civil Service. We are, therefore, glad that justice has been done to him at last. Mr. Casie Chitty will continue to act at Point Pedro and Chavakacheri until further orders.

The Attorney-General—On Mr. Layard's departure this month, Mr. Ramanathan will act as Attorney-General, and Mr. Templer who is expected back in the Island in the course of the month, as Solicitor-General.

—Mr. Ellankayer, says the Colombo correspondent of the local Patriot, who is the statistical clerk at the Registrar General's Office Colombo has with the sanction of Government arranged for an exchange of duties with Mr. Abeyawickrema, the third clerk in the office of the Principal Civil Medical Office.

The Government Agent—Mr. Ievers is still on circuit in the Wanni Districts.

The Conference of Savite Teachers—This took place in the Hindu College on Saturday the 21st ultimo under the presidency of Mr. T. Kailasapillai. There were present nearly 60 teachers representing the Savite Schools in the District.

THE NEW GOVERNOR OF MADRAS.

Sir Arthur Havelock arrived in Madras on the 18th ultimo and immediately assumed the Government of that Presidency. We are glad to find that His Excellency has created a favourable first impression. We have every

reason to believe that Sir Arthur will prove a very successful and popular ruler of the Southern Presidency of the Indian Empire. His Excellency has undoubtedly begun well, if what an Indian contemporary says be true. The "Madras Times" says:—

We are credibly informed that His Excellency the new Governor of Madras has issued a notice to the Heads of all Departments of the Government office to the effect that all communications to be forwarded to the Government of India from the Madras Government, except those that relate to mere matters of routine, shall first be sent to His Excellency for approval. This looks at least as if our new Governor meant business, and as if, like the German Emperor at his accession, he meant to free himself from the several Bismarcks that might have imagined they were going to be allowed to steer the official ship at their own will. The Governor has shown his advisers that he is not going to content himself with walking the quarter-deck like an ornamental skipper, leaving the bridge and the wheel house to his mates. He is at least going to read the bearings for himself, and if the ship is to go to pieces on the rock of any unfortunate G. O., he will at least have made himself responsible for the disaster. Sir Arthur Havelock has passed the new order at an opportune time. A move like this is always best done when authority is first taken in hand. A few months later and the order might have come inviolably; passed, as now, it reflects directly on no one. The Governor is to be congratulated on this assertion of his own position, and we trust that the result will be that the Madras Government will be spared any more of those unfortunate mistakes that enable the Philistine of Allahabad and elsewhere to triumph.

CORRESPONDENCE.

OUR WASTED WEALTH
AND
HOW TO UTILISE IT.
(I)

Our wasted wealth? yes our wealth wasted! The suggestion that the red-caps—the patrols of King Demos,—familiar only to those who frequent the public offices in Jaffna and in all probability unknown to many who frequent the thoroughfares and the crowded crossings of our town and its suburbs, constitute the waste wealth of the community, will no doubt come to most of my readers with a certain shock of surprise, and prompt them to interrupt me with queries such as the following:—Red-caps, the patrols of King Demos? Who are they? How is our wealth wasted on them? and so on.

First as to "who are they?" They are our Policemen—not all, mark you, who are supposed to be on patrol duty in our streets. They are the men in red-caps who in civilized countries are responsible for the protection of the weak, the helpless and the injured but who in Jaffna, do not seem to realise fully this most important duty of theirs. Now as to "How is our wealth wasted on them?"

To answer this query it is very necessary that I should be very circumspective and cautious. I have studied this question from several standpoints, and as such I make bold to interrogate "Where is the necessity for such a big staff (nearly 100 in all) of Policemen for Jaffna? Are the people of Jaffna less loyal or less law-abiding or more troublesome or more blood-thirsty, than those of the neighbouring districts of Trincomalee or Batticaloa, where not even one eighth of the number of the police in Jaffna, is quartered? Experience—not of ordinary men, but of men eminent for their right observation and right judgment—has proved beyond the least shadow of doubt that this is not the case. Then what was it that made our paternal Government to place us under—such a heavy burden—a burden that—considering the amount of hard earned money we pay for their maintenance and the benefits we derive by their services in return—is likely sooner or later, to crush us gradually down into poverty and despair? I speak authoritatively on this point having lately had occasion to observe the hardship and embarrassment which the poor householders of Jaffna had to undergo when a batch of clerks from the Kachcheri was despatched to restrain property for default of Police rates.

Is Jaffna so overflowingly rich as to afford to keep up a luxury of this kind? A luxury, I say, because the Police of Jaffna have been no more than a curiosity and fancy—pleaser to the one who, in his unmilitary helmet, used to attend the Friday parades of these brave soldiers in blue and receive military salutes, such as presenting arms, marching past &c in imitation perhaps, of royal salutes by regular soldiers in an army.

Roland

Jaffna 31st March 1896